

[Wilhelm]

taler om. Man taler om repræsentation i moderselskabet inden for en koncern. Hvad er så det for noget? Er det en lex Barsøe-Carnfeldt, man her kommer med? Det var som bekendt direktøren for Hope Computer, som, da 1973-loven kom, simpelt hen delte sit selskab op i to, så de begge to kom under 50 ansatte og derved ikke blev omfattet af loven. Er det den, man har i tankerne? Og i så fald: virker den så? Kan man udpege det ene af de to selskaber, han opdelte Hope i, som et moderselskab?

Men det rækker jo videre end som så. Det må mere generelt blive et spørgsmål om: hvad er et moderselskab, hvad er en koncern i virkeligheden? Er det sådan, at man med dette forslag skal have lov til at vælge bestyrelsesrepræsentanter i det reelt dominerende selskab, også uanset om dette selskab eventuelt er et enmands-lommeaktieselskab? Hvordan vil man finde ud af det? Hvordan vil man egentlig finde ud af, hvad der er det dominerende selskab? Vi kan se på den spekulation, hr. Kaj Hansen og andre har nævnt; jeg kan nævne en af de nyeste. Børsen har de sidste 3-4 uger kunnet berette om spekulationen i aktiemajoriteten i Papirfabrikkerne. Der har været rygter. Var det Rank Xerox, eller var det Bonde Nielsen? Er der nogen, der aner det? Ved handelsministeriet det? Skal disse ansatte sidde og gætte på, hvem det er, der er ved at købe dem, for at kunne anvende denne paragraf om, at de nu er berettigede til at bestemme, om de vil have koncernrepræsentation eller ej? Eller det er måske slet ikke sådan noget, det går på? Skal medarbejderne finde ud af ved en åbenbaring, hvem det egentlig er, der er det dominerende selskab i deres koncern?

Lad os bare tage et ganske konkret spørgsmål: hvem er moderselskabet i B & W? Er det Terranos, det ene af Bonde Niensens lomeselskaber? Eller er det Egtofte, det andet af Bonde Niensens lomeselskaber? Eller er de formelt ude af hele denne lovgivning, fordi det vil handelsministeriet ikke vide noget af? Hvem er det egentlig, disse medarbejdere efter denne lov skulle have lov til at vælge koncernrepræsentanter til bestyrelsen hos? Lad os tage F. L. Smidth, hvem er moderselskabet i F. L. Smidth? Er det Potagua? Ja, hvem er det ellers? Men er det det, denne lov går på?

For slet ikke at tale om, når det er en fond, der har den egentlige dominerende aktiepost. Den er jo ikke underkastet de almindelige regler om medarbejderrepræsentanter, for den har jo ikke nogen ansatte. Den er jo dette slør imellem virksomheden og aktieselskabet. Den er altså ikke omfattet af loven. Hvis man benytter de fondsfiduser, som vi på vores initiativ skal have diskuteret her i salen i næste uge, så er det altså ikke med. Så er der ikke noget, der hedder moderselskabsbestyrelse, som man kan vælge koncernrepræsentanter til. Bare for at vise nogle af problemerne i dette her.

Vi har som sagt ingen fidus til disse medarbejderrepræsentanter, heller ikke efter den udvidelse, der her er tale om, med koncernledelse osv. – helt bortset fra de problemer, jeg har nævnt.

Det kunne være fristende at spørge socialdemokratiet: hvad skal de egentlig til for? Når partiet har den opfattelse, som ministeren udtrykker her i fremsættelsestalen side 2, anden spalte øverst oppe, at dette er det, der naturligt og bedst stemmer med de fælles interesser, der er mellem arbejdstagere og arbejdsgivere, hvad skal man så egentlig med de medarbejderrepræsentanter? Der er jo pr. socialdemokratisk definition i forvejen fælles interesser mellem arbejdstagere og arbejdsgivere.

Man kan spørge sig, hvad det egentlig er, der gør, at de borgerlige så at sige fra den ene ende til den anden er gået imod dette forslag. For de har jo samtidig stillet sig op og har sagt, at 1973-loven og de medarbejderrepræsentanter, den indførte, har virket glimrende. Det kan jeg godt forstå de siger på deres baggrund. Men de vil altså alligevel ikke så gerne have dem ind i koncernledelserne. Nu er det min påstand efter det, jeg har sagt her, at dér kan de såmænd heller ikke komme til at gøre nogen skade, set fra ejernes og fra virksomhedsledelsens synspunkt. Hvad er det så i grunden, der får de borgerlige til at stritte imod?

Det skulle undre mig meget, om det i virkeligheden ikke er, at de borgerlige har set de samme konsekvenser, som jeg ser af det her. Hvis denne lov overhovedet skal administreres, så bliver handelsministeriet nødt til at kunne fortælle folk, hvem der er det dominerende selskab i deres koncern. Og det ønsker man selvfølgelig ikke. Er det Potagua?